

er i det Tilfælde ſom viſtnof adſtellige andre, at jeg ikke kan indrømme, at det er den ſamme Indſtilling eller til Dels den ſamme Indſtilling, ſom forelaa her til 3dje Behandling, der nu foreligger; det er en ganſte ny, en Fravigeſe fra Flertallets gamle Princip, fra hvilket jeg ikke kan gaa bort. Det var jo egentlig det eneſte, der laa i de flydende Skolepenge, at de ſkulde vække en gavnlig Kæmpetrid mellem Folkeſtolen og Friſtolen til Bedſte for Underviſningen. Jeg fraraader at ſtemme for Flertallets Indſtilling.

Scharling: Da den Udtaleſe, der ſaldt fra min ærede Kollega for Maribo Amts 2den Valgtreds (Johannſen) muligviſ kunde miſforſtaas, ſom om vi fra vor Side tiltraadte det foreliggende Vædringsforſlag, maa jeg dog for at forebygge Miſforſtaeſer bemærke, at ſaaledes ſom Sagen ligger for, foreligger der nu et Forſlag, der er vedtaget i Landſtinget i en Skikkeſe, ſom paa de væſentligſte Punkter kommer det, ſom vi fra vor Side onſtede, nær, og at der derfor for os ſelvfølgelig ikke er nogen Anledning til at ſtemme for et Vædringsforſlag om at føre Lovforſlaget tilbage til den Skikkeſe, det ſit her i Tinget ved 3dje Behandling, og ſom vi fra vor Side da bekæmpede. Jeg kan derfor ſelvfølgelig ikke ſtemme for det foreliggende Vædringsforſlag, ſaa meget mindre ſom det jo er klart, at vi fra vor Side maatte onſte, at Tinget vil vedtage Loven, ſom den foreligger fra Landſtinget, uforandret. Saa var vi ude over alle Vanſteligheder, ſaa var Sagen i Orden.

Johannſen: Det var min Mening med mine Udtaleſer, at Forſlaget burde gaa i Fællesudvalg, og at der da ikke var andet for end foreløbig at ſtemme for dette Vædringsforſlag, ſaaledes at Sagen kunde komme i Fællesudvalg. Der kunde der da forhandles, og ſaa vilde det jo viſe ſig, hvad vi kunde gaa med til, og hvad vi ikke kunne gaa med til.

Leth-Gſpenjen: Skønt jeg paa en Maade, om jeg ſaa maa ſige, ſtaar uden for Nummer i denne Sag, idet jeg overhovedet ikke onſter denne Lov, i hvert Fald ikke for Liden, eller onſter at bebyrde Stættehæderne med ſaa ſtore Byrder, ſom denne Lov vilde lægge paa dem, uden at vi ſamtidig kunde gennemføre Reformer, hvorved vi enten kunde ſtaffe Penge eller lette Stættehæderne, kan jeg dog derfor godt have Onſter med Henſyn til, hvordan de, der ville ſtemme for Loven, ſkulle vedtage den, og jeg vil da ſige, at jeg

kan i det allervæſentligſte ſlutte mig til det ærede Medlem for Nykøbing, Falſter (Clausen). Jeg kan ikke ſe rettere, end at den Vædring, der er ſat ind, er en meget betydelig Tilbagegang for det, der i denne Henſeende ſidſt blev vedtaget af Folketinget. Naar jeg den Gang gif med til at ſtemme for de flydende Skolepenge, var det ikke ſaa meget, fordi jeg onſtede at ſætte en Præmie paa Friſtolen, ſom fordi jeg onſtede at ſtabe en Konkurrence i Statsſtolen og onſtede at ſtabe Forhold, hvorunder der kunde, om jeg ſaa maa ſige, ſættes en Præmie for den dygtigſte Underviſning i Statsſtolen. Dette Forſlag her er imidlertid noget helt andet; det er kun en yderligere Byrde, man lægger paa Stættehæderne, enten det ſaa gaar ud af Statskaſſen eller Kommunernes Kaſſe — thi det er, ſom det ærede Medlem for Nykøbing udtalte, ogſaa efter min Mening, fuldstændig det ſamme. Jeg kan derfor paa ingen Maade være med til den Vædring, ſom er opſtillet ved denne Behandling.

Berntſen: Jeg kan ſaa godt forſtaa den ſidſte ærede Talers Standpunkt, thi han er jo — efter ſine egne Udtaleſer under den tidligere Behandling af denne Sag — med til alt, hvad der efter hans For mening vil være at betragte ſom Gift for Lovforſlaget. Jeg og det Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, vil gerne tage alt det giftige bort fra Lovforſlaget, ſaa vidt det kan lykkes os, og føre det igennem, ſaa vidt det ſtaar til os, i en ſaadan Skikkeſe, ſom jeg tror, at haade Skolevæſenet her i Landet og Befolkningen kan være tjent med. Jeg vil indrømme det ærede Medlem for Nykøbing paa Falſter (K. Clausen), at ſelvfølgelig tager man ved den Affatteſe, ſom Lovforſlaget nu ſaar med Henſyn til Skolepengene, den Spøire bort, der kunde ligge i de flydende Skolepenge, men da det er mig klart, at den Modſtand, der er rejſt mod de flydende Skolepenge fra Læverſtandens Side her i Landet, vilde bidrage til, at dette Lovforſlag vil komme til at blive liggende uden at komme ud ſom endelig Lov, har jeg ment at burde være med til at gøre den Indrømmeſe. Det, der for mig har været Hovedſagen med Henſyn til Skolepengene, er det, jeg har gjort opmærksom paa før i mit første Foredrag, at Smaafolk kunne ſaa Mibler i Hænde til at benytte den Frihed, ſom Loven hjemler dem til at vælge mellem den offentlige og private Skole. — Over for den højtærede Miniſter for Kirke- og Underviſningsvæſenet ſtal jeg udtale min Forvædring over, at han fraraadede at vedtage det Forſlag, her er foreſlaaet om en Foran-